

Brubaker

Noves idees per a la transformació cultural

Música FamiliArts Coneixement Comunicació Art Cinema

Música

BULLITT: “Som conscients que la nostra música és minoritària en aquest país”

brubakercardedeu on 17 de març de 2015 / Comments closed

Segueix-nos

 Facebook

 Twitter

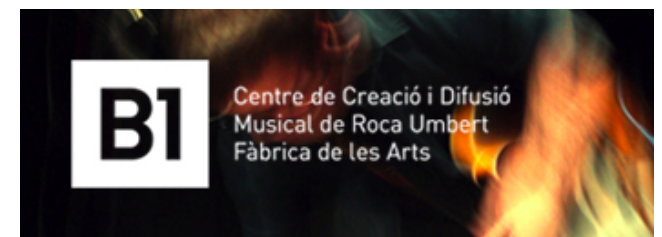
 Youtube

Una colla d'amics - Foto Maribel R. de Erenchun.

De vegades, les coses no surten tal i com estaven previstes. L'entrevista que llegiran a continuació va tenir lloc setmanes enrere en un bar de Gràcia. Xavi Calvet, vocalista de Bullitt, rebia Brubaker per a parlar d'”Sparks”, el quart disc de la banda gironina. La previsió inicial era que la seva publicació coincidís amb la sortida de l'àlbum. I així ha estat: “Sparks” veu la llum avui mateix a través de BCore. El que no estava previst eren les circumstàncies que malauradament n'han envoltat la sortida. Dissabte passat ens deixava Ferran Bonet, baixista de la formació,

a causa d'una enfermetat que se li havia detectat feia menys d'un mes. Que aquest article serveixi a la seva memòria. I que la música soni ara més forta que mai. Per ORIOL S.

“Si quan vam començar m'haguessin dit que editaríem quatre discos, que aniríem a tocar set o vuit vegades a Madrid i que cada cop vindria més gent a escoltar-nos, o que ens trucarien per tocar amb The Get Up Kids i Texas Is The Reason, m'hagués pensat que em prenien el pèl. El balanç és molt positiu: hem superat qualsevol expectativa que poguéssim tenir aleshores”. Xavi Calvet, guitarra i veu principal de Bullitt, valora els deu primers anys de vida de la banda de Sant Feliu de Guíxols. Una dècada que ha vist com quatre nois de poble es consolidaven com a nom de referència a casa nostra pel que fa a registres com el punk o el hardcore melòdic.

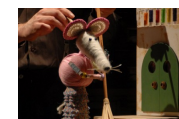
“Crec que el secret de tot plegat va ser precisament començar sense cap mena de pretenció. No ens vam proposar arribar enlloc. I quan les expectatives són les mínimes, qualsevol cosa que passi resulta d'allò més positiva”.

L'altre secret, sense cap mena de dubte, és la naturalesa interna d'una banda que no deixa de ser una colla d'amics. *“Perquè un grup pugui mantenir-se unit durant deu anys, és imprescindible que existeixi una bona relació entre els seus components, que hi hagi bona comunicació entre ells, que vagin tots a una. I saber que el grup pot acabar-se qualsevol dia però l'amistat perdurarà tota la vida”.* Condicions que s'han donat i segueixen donant-se amb escreix en el si de Bullitt. Tant és així, que el propi Calvet va dedicar als seus companys de viatge una de les seves darreres composicions, *“Friendship Never Ends”* (“L'amistat no s'acaba

Type & Hit Enter

El més vist

18 de març de 2015 | Comments closed

“La rateta que...”, titelles i música en directe

1 d'abril de 2015 | Comments closed

STARRED UP, drama i corrupció entre reixes

5 d'abril de 2015 | Comments closed

EBRI KNIGHT, residència a la NAUB1

8 d'abril de 2015 | Comments closed

JOAN MIQUEL OLIVER, colors a la pista d'aterratge

8 d'abril de 2015 | Comments closed

XAVIERUGA, pop d'autor

mai”). *“La vaig escriure pensant en aquests deu anys, en les experiències viscudes”*. I probablement per això, perquè celebra l’essència del grup, el títol en qüestió resulta un dels punts àlgids d’*“Sparks”*. Un quart àlbum que veu la llum aquest mes de març a través de BCore i que suposa la perfecta celebració d’un aniversari rodó.

“Al disc hi ha una mica de tot el que havíem fet fins ara, però també hi ha coses que no havíem fet mai abans. No és un àlbum rupturista, però sí que hi ha nous matisos”. Efectivament, a *“Sparks”* es manté tot al seu lloc, sona a Bullitt pels quatre costats i fins i tot es podria dir que resumeix a nivell sonor aquesta primera dècada de trajectòria, però sense renunciar mai a l’ampliació d’horitzons. *“Mai hem volgut gravar dues vegades el mateix disc. Sempre tenim ganes de provar coses noves, de no repetir-nos. Potser ‘So Many Ways’ (2013, BCore) ens va sortir més ensucrat, més pop, i ‘Sparks’ té un regust més rocker que reflexa millor el so de la banda en directe. Hem gravat els temes tal i com els hauríem fet en un escenari. A diferència de ‘So Many Ways’, on vam introduir elements com el teclat, a ‘Sparks’ gairebé no hi ha post-producció. El que sona al disc és el mateix que sonarà en directe”*.

L’espurna

“Sparks” suposa doncs un nou pas endavant en una discografia on frescor i solidesa sempre han anat de la mà. Un discurs definit en gran part per la coherència i que no es podria entendre sense **Santi Garcia**, qui ha produït tots els discos editats per Bullitt a data d’avui. *“Quan som a l’estudi, ell és com un component més del grup. Ens coneix des que teníem 18 anys, la nostra música no li suposa cap secret i sap perfectament com volem sonar.*

A més, s'identifica molt amb la filosofia que tenim com a grup. Tot això facilita moltíssim l'entesa. Sap quins són els nostres punts forts i els potencia a través de la producció, la qual cosa ens dóna molta tranquil·litat". Els lligams que uneixen Garcia amb els components de Bullitt són tan forts, que a data d'avui resulta impensable un disc de la banda sense la seva tasca als controls. "El grup en si seria molt difícil d'imaginar sense el Santi. No és només que sigui un crack a nivell professional, és sobretot el fet que siguem amics". Una vegada més, l'amistat.

La humilitat, la manca de grans expectatives, la constància del dia a dia i l'amistat són doncs algunes de les claus per a entendre Bullitt. Una altra seria probablement l'espontaneïtat. Només així s'entén la immediatesa d'unes melodies i d'unes lletres que reflexen sense embuts el moment present de la banda. *"De les lletres me n'encarrego jo, però no les faig fins a l'últim moment",* apunta Calvet, *"primer fem les cançons entre tots, i un cop a l'estudi jo faig les lletres a partir de les melodies. En certa manera, les lletres són fruit del propi procés de gravació, del que visc durant els dies que passo a l'estudi. Probablement, el que acabo dient siguin coses que portava a dins des de feia temps, però que afloren aleshores per la pressió de l'últim moment".*

En aquest sentit, el terme "Sparks" ("Espurnes") suggereix una certa lluminositat. *"D'alguna manera la cosa va per aquí, però també hi ha una mica de mala llet, per tal i com està el pati a nivell general. No és que les coses s'hagin posat malament de cop hi volta: el panorama ja estava fotut quan vam gravar 'So Many Ways', però encara quedava un punt d'esperança. Per això aleshores ens va sortir un disc força positiu. Ara, en*

canvi, toquem més de peus a terra. Durant aquests darrers anys hem madurat, ens hem tornat més realistes i ens ha calgut una espurna per tornar-nos a posar en marxa. ‘Sparks’ podria referir-se a aquesta espurna, aquella empenta que de vegades és necessària perquè passin coses”.

Quan Calvet diu que el pati està malament es refereix tant a la realitat social que ens envolta com a circumstàncies concretes de la seva vida personal, però també a l'estat de les coses en l'àmbit musical. *“Som molt conscients que la nostra música és minoritària en aquest país, i que a l'estranger té molta més acceptació. En països com Alemanya, la Gran Bretanya o sobretot els Estats Units existeix una cultura de rock i, és clar, això facilita per exemple l'accés als grans mitjans i una bona difusió. De vegades veus bandes d'aquí que són boníssimes, i t'adones que si poguessin traslladar el seu producte al gran públic les coses anirien d'una altra manera. Però ja se sap, és el que tenim i ara per ara no es pot anar més enllà. En aquest sentit, nosaltres estem molt contents de com ens ha anat durant aquests deu anys. No ens podem queixar”.*

Més informació:

Bullitt / [Bandcamp](#)

BCore / [Pàgina web](#)

Tagged:

BCore

Bullitt

Entrevistes

Santi Garcia

Xavi Calvet